

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Tagtársak!

Mindenekelőtt nagyon köszönöm mindenkinek, aki méltónak talált a jelölésre, és itt is támogatta választmányi tagságomat.

Az alapkérdések, amelyeket ennek a közel százéves szervezetnek is időről időre fel kell tennie magának, így hangzanak: mi végre vagyunk? mit adhat az MST a magyar statisztikának, de még inkább a társadalomnak a tényeknek, a híreknek és az álhíreknek, az adatoknak és a mindenfelől özönlő üzeneteknek abban a világában, amelyről Walter Radermacher és Vukovich Gabriella is beszélt délelőtti előadásában? van-e tere az MST-nek a hazai statisztikai és társterületi szervezetek mellett? van-e speciális küldetésünk, és van-e olyan üzenetünk, amellyel sikeresek lehetünk a figyelemért és az időért folytatott globális versenyben?

Ezeket a kérdéseket tettem fel magamnak is, amikor arról gondolkodtam, hogy elvállaljam-e az elnökjelöltséget a mai tisztújító közgyűlésen. A válasz pedig az – és voltaképpen ezzel kapcsolódunk az MST százéves hagyományához, a mai rendezvényhez és Laczka Éva nemrég mutatott diáihoz –, hogy a társaság szerepe és feladata alapvetően a hivatalos statisztika, az akadémiai-felsőoktatási kutatóintézeti statisztika, a középfokú statisztikaoktatás és a statisztika iránt érdeklődők legszélesebb körének az összekapcsolása.

Ennek jegyében képzeljük el Kormos Zoltán főtitkárjelölt kollégámmal szakmai és statisztikanépszerűsítő tevékenységünket: közös ter(m)et kínálunk a legkülönbözőbb területek képviselőinek annak érdekében, hogy egy mederbe tereljük a különféle tudásokat, ily módon segítve az új minőségű tudások kivirágzását és az egyes tudásterületek képviselőinek együttműködését. Ez az a feladat, amelyet egy magamfajta szakkönyvtáros nap mint nap művel, már csak ezért is különleges megtiszteltetés, hogy a társaság történetében először könyvtáros állhat elnökjelöltként Önök előtt.

Feladataink sorát azonban az MST működési kereteinek újragondolásával, az adminisztratív háttér újrászervezésével, az MST-tagi lét vonzóvá tételével kell kezdenünk; a társaság tagságával együttműködésben deklarálnunk kell vízióinkat, stratégiánkat.

A feladat, az MST és szakosztályainak revitalizálása nem egyszerű, de hiszem, hogy a most megválasztott választmánnyal és a tagság segítségével megvalósítható ebben a – Laczka Éva elnök asszony bevezető diái alapján is látható – jubileumi ciklusban. 2022-ben tölti be ugyanis századik életévét az MST – ne feledkezzünk meg tehát arról, hogy az alapító atyák, a statisztikai társaságot 1960-tól alternatív módon továbbélő elődök és az 1990-es újraalapítók örökségét tiszteljük meg, amikor megfogalmazzuk az MST XXI. századi programját.

Köszönöm a most leköszönő elnökség munkáját, különös tekintettel Laczka Éva három évtizedes vezetői tevékenységére, és bízom abban, hogy tapasztalataikra az előttünk álló ciklusban is számíthatunk.

Köszönöm, hogy megtiszteltek figyelmükkel.

Rózsa Dávid